

34. navadna nedelja

Kristus Kralj Vesoljstva

Lk 23,35-43

35 Ljudstvo pa je stalo zraven in gledalo. Celo voditelji so se norčevali iz njega in govorili: »Druge je rešil, naj reši sebe, če je on Božji Mesija in Izvoljenec.« 36 Posmehovali so se mu tudi vojaki; pristopali so in mu ponujali kisa. 37 Govorili so: »Če si judovski kralj, reši samega sebe.« 38 Nad njim je bil tudi napis: »Ta je judovski kralj.« 39 Eden od hudodelcev, ki sta visela na križu, ga je preklinjal in mu govoril: »Ali nisi ti Mesija? Reši sebe in naju!« 40 Drugi pa mu je odgovoril in ga grajal: »Ali se ti ne bojiš Boga, ko si v isti obsodbi? 41 In midva po pravici, kajti prejemava primerno povračilo za to, kar sva storila; ta pa ni storil nič hudega.« 42 In govoril je: »Jezus, spomni se me, ko prideš v svoje kraljestvo!« 43 In on mu je rekel: »Resnično, povem ti: Danes boš z menoj v raj.«

Druge je rešil, naj reši sam sebe ...

Današnji praznik postavlja pred nas neverjetno zahtevno nalogo, ki predstavlja odločilni korak v naši veri: Razlikovati med zločincem in svetnikom, med božjim in človeškim, med videzom in resnico. Štiri vrste ljudi srečamo pred tem razločevanjem:

- Ljudstvo je stalo in gledalo,
- Voditelji in vojaki so se norčevali in posmehovali,
- Eden od razbojnikov se mu je rogal in ga izzival,
- Drugi pa je svaril in prosil.

Pravzaprav noro. Samo eden v celi vrsti ljudi, je prepoznal nedolžnost, svetost, Boga med ljudmi. In ta je bil sam postavljen ob bok Kristusu razbojniku. Torej samo eden je dejansko srečal Odrešenika in bil deležen tudi njegove osvobajajoče oblasti. Zakaj tako? Kaj je vodilo razmisleke teh ljudi?

Ljudstvo je stalo in gledalo. Izrazita pasivnost in neopredeljenost. Verjetno so si mislili: Zakaj pa ni molčal, zakaj je silil v ospredje, če je vedel, da se ne bo obneslo, zakaj se ni umaknil pred roko pravice.

Nekateri so bili **užaljeni**, ker so slišali njegove besede: Lažje bo velblodu iti skozi šivankino uho, kakor pa bogatinu v nebeško kraljestvo; Prvi bodo zadnji in zadnji bodo prvi; Hinavci, pobeljeni grobovi, ki se navzven kažejo lepe, znotraj pa ste polni trohnobe. Ti so si mislili: kaj pa se je repenčil, delal pametnega – sedaj je prejel svoje, za svojo nesramnost.

Med njimi so bili tudi tisti, ki jih je Jezus užalil, ker je kritiziral shodnico, postavo in povedal, da tempeljsko zlato ni več vredno kot poštenje in ljubezen. Rušil je stari utečeni red, zato mu je sedaj čisto prav: Red je poskrbel zase, da se ne zruši.

Resnica mora biti koristna. Enim prinaša mir, drugim premoženje, tretjim položaj v družbi. Tisti, ki vidi resnico kot pot iskanja, neuresničenost hrepenenja, mora v tej togosti umreti. In sicer kot zločinec, saj ruši najlepše: mir, premoženje, položaj.

Voditelji in vojaki so si dali duška. Sedaj se jim ga ni bilo treba bati. Z besedo in dejanji so bili v življenju šibki. Vedno jih je premagal. Nasilje pa jim je dalo novo priložnost oblasti. Sedaj je v njihovih rokah. Sedaj jim ne uide. Če so ga morali prej poslušati oni, in so bili brez moči, je sedaj **moč na njihovi strani**. Sedaj so oni močnejši, naj se sedaj dela pametnega, če se hoče. Okus moči jim je zatemnil pogled – kakor vedno. Sladka oblast in moč.

Levi razbojnik je mešanica vsega ostalega: **lagodnosti ljudstva in pokvarjenosti vojakov** in oblastnikov. Privošči si še zadnji užitek, da poniža sotrpina. Na resnico se je vedno poživžgal, moči, ki so mu jo sedaj v glavnem vzeli, pa je ostalo še toliko, da se ponorčuje iz človeka poleg njega.

Le desni razbojnik očitno ohranja zdrav občutek za pravico. Ve, da je sam zakrivil zločin, ker ni bil tako močan kot tisti, ki je poleg njega: Ta ni storil nič hudega! Zaveda se, da si je skušal prilasti oblast, ki je le v božjih rokah: Kako da se ne bojiš Boga. Desni razbojnik je grešnik z zdravo pametjo in samokritičnostjo. Vedel je, da dela napak, a ni imel moči da bi delal drugače. Vendar tega, kar je počel ni hotel braniti pred neskončno resnico, pa tudi pred ljudstvom ne. Očitno si je mislil: Priznajmo si vendar, da nismo popolni in da je med nami on, ki je sama popolnost. Veličina grešnikov, ki jih omenja sveto pismo: Cestinar v templju, ki ne upa dvigniti pogleda; Stotnik, ki pravi, da ni vreden, da gre Jezus pod njegovo streho; Zahej, ki prizna svojo majhnost in si le želi srečati Gospoda ...

Kje bi v tistem trenutku stali mi, se sprašujem?

Se zavedamo resnosti svojih grehov, da ne bi stali zraven in gledali ter si mislili svoje? Nas resnica o naših napakah ne boli preveč, da ne udarimo nazaj, takoj ko se najde za to priložnost?

Skrita želja po moči in lagodju, ki si je ne moremo priznati, pa v ključnem trenutku prileze na dan kot kača v pomladanskem soncu?

Sta nam lagodje in pokvarjenost, v katero drsimo iz dneva v dan, ne da bi opazili, že zameglila pogled na nedolžno otroško ljubezen in iskrenost?

Ni potrebno veliko, da zdrsnemo v množico, ki križa nedolžnega. Potrebno pa je ogromno napora, da razlikujemo med svetnikom in razbojnikom. Oba rušita red, prvi zaradi resnice, drugi zaradi ugodja. Oba sta nasilna: prvi z resnico, drugi z močjo. Oba izzivata: prvi z nedolžnostjo, drugi s pokvarjenostjo. Le neprestano spraševanje, kje sem in kje je moj Gospod in Kralj, nas bo rešilo zgrešenih obsodb in napačne opredelitve.